

Nervózna famíliá

Jozef Krištof

Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.
Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.

Vždy keď prídem k vám,
tak sa vadí te,
niet trochu klúdu
v tom vašom byte.
Háda sa mama, tato, dedko babka,
vadiš sa tiež,
tak koho mám prosiť,
či ísť von so mnou smieš.
Vždy stojím tam len
a zaháňam zlosť
a tebe to česanie,
trvá večnosť
a čas uteká
a vaši sa len,
pýtajú kto som,
čo som a čo tu chcem.

Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.
Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.

Veď všetci ľudia,
si sem-tam zakričia,
viem, že o dcéru,
majú strach rodičia
a keď sa takto večer u vás objavujem,
tak chápem, že prejavujú ten záujem,
tak povedz vašim,
pre čo chodím sem,
že som kto som,
robím čo viem
a teba chcem.

Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.
Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.

Veď čo je veľa,
tak to je veľa
a ja som od narodenia,
duša osamelá,
tak povedz vašim,
to je kamarát,
mám trému,
idem k nemu,
veď ma má rád.

Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.
Vou, čo s ňou,

s nervóznou vašou famíliou.

Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.

Vou, čo s ňou,
s nervóznou vašou famíliou.